

22 de ani de bucurie sfântă

Între data sfințirii locului pe care urma să se ridice biserica parohiei noastre (25 martie 1999) și ziua când am putut săvârși prima Sfântă Liturghie (25 decembrie 1999) au trecut exact 9 luni. De atunci **s-au adunat în vistieria noastră de suflet**

22 de ani. Am știut că este un semn de binecuvântare de la Dumnezeu. Știu și acum că a fost, este și va fi o binecuvântare pentru toți cei care ținem acest locaș sfânt în inimi.

Chiar dacă cele mai importante imagini de la zidirea unui locaș sunt surprinse în șantier, cele mai emoționante rămân cele de la sfințire. Iar cele mai profunde sunt cele din momentele în care ne-a fost cel mai greu: financiar, birocratic, administrativ, comunitar etc.; pentru că în acele clipe Dumnezeu și omul s-au arătat magistrali, oferind sprijin pentru a clădi casă Domnului.

Suntem în apropierea sfertului de secol de când **am pornit pe acest drum împreună cu Dumnezeu**, cu bucuria binecuvântării prin Duhul Sfânt, în cinstea Căruia am zidit cu vreme și fără vreme, cu jertfa noastră de bani, timp sau sănătate. Pe toate le-a primit Domnul și pe toate ni le-a întors înmulțite. Fiindcă Dumnezeu nu rămâne omului dator!

Nașterea Domnului este un act de iubire din partea lui Dumnezeu Tatăl, este cel mai mare cadou pe care-l face omenirii. Nu întâmplător decembrie se numește luna cadourilor. Așa cum magii au adus daruri Pruncului sfânt, se cuvine ca și noi să le urmăm exemplul și să-I oferim AUR, adică inimile noastre sincere și curate; TĂMÂIE, adică sufletele noastre înflăcărâte de dragoste față de Dumnezeu și de semenii însoțită de fapte bune ca o bună mireasmă; SMIRNĂ, adică zdrobirea patimilor cu dorința îndreptării și lacrimi de pocăință.

Bucurându-ne de prima Sfântă Liturghie, săvârșită cu prilejul Nașterii Domnului, am putut afirma că **am făcut din viața noastră un Betleem**, din biserică o peșteră a Betleemului, în care S-a născut Iisus Pruncul, Cel care ne-a crescut și condus către maturitatea duhovnicească a primirii Duhului Sfânt.

Vă dorim tuturor **bucurii înmiite și nădejdea mântuirii!**

Pr. Paroh Gh. Mocanu

Din calendarul lunii Decembrie

Miercuri, 1:

Ziua Națională a României

Luni, 6:

Sfântul Ierarh Nicolae

Marți, 7:

Sfânta Muceniță Filofteia

Sâmbătă, 18:

Sfântul Daniil Sisastrul

Sâmbătă, 25:

Nașterea Domnului

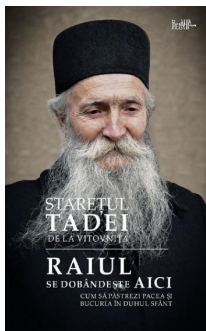

Colindele de Crăciun

Cuvântul *colind(-ă)* are o semnificație aparte, chiar dacă ne este prea puțin cunoscută astăzi: **cântec de rugăciune și bucurie.**

Colindele se cântă de obicei în cor, împreună, în stare de comuniune, pentru că cei care le cântă, copiii, tinerii sau vârstnicii, reprezintă cetele de îngeri care au cântat la nașterea Mântuitorului în Betleem. Conținutul poetico-literar al colindelor românești indică faptul că ele sunt **creații vechi**, izvorâte din istoria creștină și românească, unele chiar înaintea formării poporului nostru. Colindele au așadar și o deosebită **valoare documentar-istorică.**

Colinda are ca temă fundamentală **vestirea Întrupării lui Iisus** (Mesia Cel mult așteptat) în ieslea sărăcăcioasă din Betleem.

Recomandări de suflet: Raiul de dobândește aici

Editura Predania a tipărit în anul 2020 cartea *Raiul se dobândește aici. Cum să păstrezi pacea și bucuria în Duhul Sfânt* a Starețului Tadei de la Vitovnița. Volumul întregeste viziunea duhovnicească pe care Starețul Tadei ne-a lăsat-o moștenire, spre mântuirea noastră. Dintre ideile prezentate amintim “Cum să deprindem ascultarea”, “Puterea gândului bun”, “Cum să se mântuiască creștinul în veacul al XX-lea”. Lectură cu folos!

Românii în lume

Episcopiile diasporane

Alături de cele patru mitropolii diasporane, Biserica Ortodoxă Română are în afara granițelor și trei episcopii:

Episcopia Daciei Felix are jurisdicție asupra comunităților ortodoxe românești din Serbia. Are sediul în Vârșeț și este diriguată în prezent de episcopul Siluan al Ungariei, numărând aproximativ 38 de parohii și 2 mănăstiri (la Vârșeț și Mălainița).

Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria (Episcopia Ortodoxă Română de Gyula) este păstorită de episcopul Siluan. Sunt arondate 4 mănăstiri, dintre care una este a sediului eparhial, 21 de parohii și 16 filii.

Episcopia Ortodoxă Română a Australiei și a Noii Zeelande este are jurisdicție asupra comunităților ortodoxe românești din Australia și Noua Zeelandă. A fost înființată în anul 2007 și are sediul

în Melbourne, Statul Victoria (Australia) fiind condusă de episcopul Mihail. În Australia sunt 15 parohii românești: 3 în Melbourne, 3 în Sydney, 2 în Brisbane, câte una în Adelaide, Newcastle, Perth, Canberra, Cairns, Bayswater, Geelong și o mănăstire care este sediu

episcopal în Melbourne, iar în Noua Zeelandă sunt 5 parohii în Wellington, Auckland, Christchurch, Hamilton și Ashburton.

Surse de informare: patriarhia.ro și roeanz.com.au

Mulțumim pentru sprijin Părintelui Vicar Bojan Aleksandrović (Timoc)!

Semnele din calendar: Abrevierile (III)

Cuv. - Cuvios

În limbajul uzual, termenul **cuvios/cuvioasă** este folosit cu înțelesul de **evlavios**, pios, de aceea în teologie termenul este legat de monahism: ca adresare (*Cuvioase Părinte!*) și ca numire a unei cete de sfinți (de exemplu, *Cuviosul Gheorghe de la Cernica* sărbătorit pe 3 decembrie).

Simboluri și înțelesuri din rânduielele funerare:

Pomelnicul

Pomelnicul este **lista de nume** pe care o dăm preotului la Sfântul Altar sau la rugăciunile săvârșite în alte locații, și care conține numele unor persoane ce vrem să fie pomenite în **diverse momente liturgice**: Sfânta Liturghie, Parastas, Psaltire.

Parastas înseamnă și ședere alături. Când facem aceste rugăciuni, noi îi aducem pe cei dragi alături și îi facem părtași pocăinței noastre. Pentru slujba Parastasului se scriu pe pomelnice **numai numele celor adormiți care au fost membri ai Bisericii**, deci botezați.

Sărbători: Sfântul Ierarh Nicolae

Sfântul Ierarh Nicolae este prăznuit la 6 decembrie. **De origine grecească** (Νικόλαος), numele este format din două cuvinte: νίκη, „victorie“ (de la *nikao*, „a învinge“), și λαός, „popor“, putându-se tălmăci prin “biruința poporului”. **Formele atestate ale numelui la români sunt:** Nicoară, Nicola, Nicula, Necora, Niculina, Necula, Neculai, Culai, Naie, Năiță, Laie, Nicuță, la care se adaugă împrumuturile moderne Nicoleta, Coleta, Nic, Nichi.

Nicolae s-a născut cândva spre sfârșitul secolului al III-lea în localitatea Patara, regiunea Lichia (astăzi Kale în regiunea Antalya din Turcia). S-a mutat la Domnul pe 6 decembrie 352. Cele mai mari părți din **sfintele sale moaște** sunt la Bari, Italia și Saint-Nicolas de Port, Franța.